

DECIZIE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii:

Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând recursurile declarate de către administratorul autorizat Gîrleanu Natalia și Societatea cu Răspundere Limitată „TPK-Complex”,

în cauza civilă la cererea introductivă a creditorul Societatea cu Răspundere Limitată „Vis Construct Grup”, cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „TPK-Complex”, cererea administratorului provizoriu al debitorului Societății cu Răspundere Limitată „TPK-Complex” - Gîrleanu Natalia privind încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente suportate în perioada de observație,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, prin care s-a admis parțial cererea administratorului provizoriu al debitorului Societății cu Răspundere Limitată „TPK-Complex” - Gîrleanu Natalia privind încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente suportate în perioada de observație,

c o n s t a t ă :

La data de 12 iunie 2017 creditorul SRL „Vis Construct Grup” s-a adresat în instanța de judecată în ordine de insolabilitate cu cerere introductivă cu privire la declararea debitorului SRL „TPK-Complex” în stare de insolabilitate și intentarea procedurii de insolabilitate față de SRL „TPK-Complex”, fiind invocată incapacitatea de plată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2017 cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Vis Construct Grup” a fost admisă spre examinare SRL „TPK-Complex” fiind pusă sub observație și desemnat în calitate de administrator provizoriu Gîrleanu Natalia.

La data de 05 octombrie 2017 administratorul provizoriu al debitorului SRL „TPK-Complex”- Gîrleanu Natalia a depus o cerere prin care a solicitat stabilirea

remunerației pentru perioada provizorie în sumă de 54 422,64 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5 550 lei.

Cererea respectivă a fost întemeiată pe prevederile art. 25 alin. (5) și (6) art. 32 alin. (1) și (4) art. 52 alin. (1) al Legii insolvenței, Hotărârea Guvernului nr. 743 din 11.06.2002 (Anexa nr. 4) și Hotărârea Guvernului nr 165 din 09.03.2010.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 s-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al debitorului SRL „TPK-Complex”- Gîrleanu Natalia pentru perioada provizorie în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5 550 lei, fiind dispusă încasarea sumelor respective din contul debitorului SRL „TPK-Complex”, cu sediul în mun. Chișinău, str. București, 15, ap. 25, în beneficiul administratorului provizoriu Gîrleanu Natalia.

Nefiind de acord cu încheierea menționată, la data de 19 octombrie 2017, în termenul prevăzut de lege, administratorul autorizat „Gîrleanu Natalia” a depus recurs, completându-l la 14 noiembrie 2017. În motivarea acestuia a invocat că instanța de insolvență nu a apreciat activitatea complexă a administratorului provizoriu, aplicând eronat și art. 26 alin. (6) a legii insolvenței care prevede un quantum minim al remunerației administratorului provizoriu, respectiv care nu poate fi în nici un caz fi mai mic.

A solicitat recurentul, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 în partea ce se referă stabilirea remunerației administratorului provizoriu în mărime de 10 000 lei, cu pronunțarea unei noi decizii prin care demersul administratorului provizoriu cu privire la încasarea remunerației în mărime de 54 422, 64 lei să fie admisă integral.

La data de 20 octombrie 2017, în termenul prevăzut de lege, recurs asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 a depus și Societatea cu Răspundere Limitată „TPK-Complex”.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu încheierea prin care s-a încasat remunerația și cheltuielile de judecată din contul debitorului SRL „TPK-Complex” în beneficiul administratorului provizoriu Gîrleanu Natalia, considerând-o neîntemeiată și nefondată, remunerația și cheltuielile de judecă urmând a fi încasate de la creditorul SRL „Vis Construct Grup”.

La 14 noiembrie 2017 administratorul provizoriu Gîrleanu Natalia a prezentat referință pe marginea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „TPK-Complex”, solicitând respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

Examinând materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile întemeiate, care urmează a fi admise, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău din considerentele ce urmează:

Conform art. 427 lit. b) CPC, „instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept, să admită recursul și să caseze

integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare”.

Colegiul menționează că scopul exercitării căilor de atac, constă în declanșarea mecanismului de control judiciar în privința temeiniciei și legalității actelor judecătorești emise de către instanțele inferioare. Astfel, controlul judiciar se realizează în baza argumentelor de ilegalitate sau netemeinicie invocate de către persoana interesată, cu excepția încălcărilor de ordin procedural care pot fi invocate și din oficiu de către instanța de recurs.

Astfel, conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 „Procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi”.

Conform art. 241 alin. 5 CPC „În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța”.

În acest sens, Colegiul reține că conform materialelor dosarului, la data de 05 octombrie 2017, instanța de insolvență a emis încheierea judecătorească la solicitarea administratorului provizoriu al debitorului SRL „TPK-Complex”, Gîrleanu Natalia, privind încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente suportate în perioada de observație, prin care a dispus stabilirea remunerației administratorului provizoriu al debitorului SRL „TPK-Complex” Gîrleanu Natalia pentru perioada provizoriu în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată în suma de 5 550 lei și încasarea acestor sume din contul debitorului SRL „TPK-Complex” în beneficiul administratorului provizoriu al debitorului SRL „TPK-Complex”, Gîrleanu Natalia.

În aceeași zi, la 05 octombrie 2017 instanța de insolvență a emis încheierea judecătorească, prin care a admis cererea de retragerea cererii introductive depuse de SRL „Vis Construct Grup” împotriva SRL „TPK-Complex” privind intentarea procedurii de insolvență față de debitorul SRL „TPK-Complex” și a încetat procesul de judecată.

Conform art. 31 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 „Cererea introductivă poate fi retrasă de către deponent până la adoptarea unei hotărâri de intentare a procesului de insolvență sau de respingere a cererii introductive”.

Conform art. 32 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, „În cazul în care instanța de insolvență respinge cererea introductivă în legătură cu lipsa temeiurilor de insolvență a debitorului, cheltuielile prevăzute la alin. (1) se trec în mod solidar pe seama creditorilor care au adresat cererea introductivă și a creditorilor care au susținut-o prin referință depusă în cadrul procesului”.

Astfel, coroborând prevederile art. 31 alin. (1) și art. 32 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, Colegiul menționează că în cazul în care a fost admisă retragerea cererii introductive de către creditorul SRL „Vis

Construct Grup”, instanța de insolvență a constatat că și însuși creditorul SRL „Vis Construct Grup” a recunoscut lipsa temeiurilor de insolvență a debitorului SRL „TPK-Complex”, acesta fiind și motivul depunerii cererii de retragere a cererii introductive. În consecință, cheltuielile prevăzute la alin. (1) se trec în mod solidar pe seama creditorilor care au adresat cererea introductivă și a creditorilor care au susținut-o prin referință depusă în cadrul procesului.

În sensul respectivului raționament, Colegiul menționează că instanța de insolvență în motivarea încheierii recurate și nemijlocit în susținerea soluției de admitere a cererii de încasare a onorariului administratorului din contul debitorului, nu a menționat cadrul legal pe care și-a întemeiat soluția. Mai mult ca atât, nu a combătut în nici un fel argumentele recurentului că remunerația urmează a fi încasată din contul creditorului care a depus cererea introductivă.

Totodată, cu referire la argumentele administratorului autorizat „Gîrleanu Natalia” că instanța de insolvență nu a apreciat activitatea complexă a administratorului provizoriu, aplicând eronat art. 26 alin. (6) al legii insolvenței care prevede un quantum minim al remunerației administratorului provizoriu, respectiv care nu poate fi în nici un caz fi mai mic, Colegiul le reține ca fiind parțial întemeiat din următoarele considerente:

Conform art. 25 alin. (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, „Quantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvență în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată și confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la quantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară”.

Potrivit Anexei nr. 4 a Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002 „Cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară”, coeficientul de înmulțire a salariului pentru conducători de unitate variază de la 4 la 8.

Totodată, conform pct. 1 a Hotărârii Guvernului nr. 165 din 09 martie 2010 „Cu privire la quantumul minim garantat al salariului în sectorul real” cu modificările ulterioare, începând cu 1 mai 2017, quantumul minim garantat al salariului în sectorul real (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, în continuare – unități), se stabilește în mărime de 14,09 lei pe oră, sau 2 380 de lei pe lună, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună”.

Astfel, cu referire la argumentul recurentului că legea insolvenței prevede un quantum minim al salariului care nu poate fi micșorat de instanța de insolvență, Colegiul reține că coeficienții și quantumurile prevăzute de hotărârile Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002 și nr. 165 din 09 martie 2010 se

aplică doar în cazurile evaluării unei munci concrete, reale și legale.

Totodată, instanța de insolvabilitate urmează să încaseze remunerația administratorului provizoriu în cuantumul solicitat, doar în cazul în care vor fi prezentate argumente clare din ce a constat această muncă și în ce acțiuni s-ar fi materializat legalitatea și eficacitatea acesteia și cel mai important, dacă munca a fost efectiv prestată pe parcursul unui program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună de către administratorul provizoriu, exclusiv cu referire la procedura ce se referă la Societatea cu Răspundere Limitată „TPK-Complex”.

În această ordine de idei, Colegiul reține că instanța de insolvabilitate pentru a concluziona referitor la temeinicia solicitărilor privind încasarea remunerației administratorului, cuantumul acesteia și persoanele care urmează să suporte aceste cheltuieli, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor tuturor părților din litigiu, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) CPC, iar în consecință, soluția adoptată trebuie să fie certă și coerentă. Mai mult ca atât, caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate.

Astfel, instanța de insolvabilitate urmează să-și argumenteze poziția prin prisma probelor admisibile și pertinent prezentate de părți și să-și argumenteze soluția.

În acest sens, Colegiul menționează că instanța de insolvabilitate a examinat superficial cererea administratorului provizoriu, fără a argumenta temeinicia solicitărilor și implicit încasarea sumelor cu titlu de remunerație a administratorului și cheltuieli a procedurii de insolvabilitate, inclusiv persoanele care urmează să le suporte.

În aceeași ordine de idei, este de observat că soluția instanței de insolvabilitate nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns. Astfel, instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Or, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești se regăsește în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului și își are izvorul în dreptul oricărei părți în cadrul unei proceduri să prezinte judecătorului observațiile și argumentele sale (CEDO, hotărârea Werner c. Austria din 24 noiembrie 1997), combinat cu dreptul părților ca aceste observații și argumente să fie examinate în mod efectiv (CEDO, hotărârea Van de Hurk c. Olanda din 19 aprilie 1994), iar obligația de motivare a hotărârilor este singurul mijloc prin care se poate verifica respectarea drepturilor menționate anterior, ca piloni de bază ai dreptului la un proces echitabil.

Pentru considerentele descrise, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite

recursurile, de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 și a remite cauza spre rejudecare.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admit recursurile declarate de administratorul autorizat Gîrleanu Natalia și Societatea cu Răspundere Limitată „TPK-Complex”.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, emisă în cauza civilă la cererea introductivă a creditorul Societatea cu Răspundere Limitată „Vis Construct Grup”, cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „TPK-Complex”, cererea administratorului provizoriu al debitorului Societății cu Răspundere Limitată „TPK-Complex” - Gîrleanu Natalia privind încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente suportate în perioada de observație, cu restituirea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță